

Open Acces

Revisió científica:

Grup d'Educació
Sanitària de la CAMFiC

Revisió editorial:

Grup d'Educació
Sanitària de la CAMFiC

Correcció lingüística:

Quasar Serveis d'Imatge

Il·lustracions:

Elvira Zarza

Cucs

Ruth Planas i Lluís Cuixart

Al budell gros de les persones, sobretot dels nens, a vegades hi ha cucs. Els més freqüents fan de mig a un centímetre de llarg. Menys sovint poden haver-hi uns cucs fins com un fil blanc i d'uns 3 cm de llarg.

És molt freqüent tenir cucs; no tenen conseqüències greus, i el tractament és senzill. No estan relacionats amb la higiene personal.

La molèstia més típica que produeixen és la picor anal, a vegades intensa, sobretot als vespres (perquè és quan el cuc surt a la pell de l'anus a posar els ous). També poden provocar picor a la zona vaginal.

Alguns nens poden estar intranquils o irritables, tenir alteracions del son, malsons o, fins i tot, somnambulisme, però no s'ha demostrat que causi freqüència de dents, ni dolor abdominal, falta de gana, poc guany de pes, anèmia o hiperactivitat.

També s'observen sovint ferides per rascar-se la zona.

Com es contagien?

Com que el nen nota molta picor, es grata la zona anal amb les mans; les mans contaminades es posen a la boca i s'ingereixen els ous, que s'obren novament als budells i representen una nova generació de cucs. Les mans contaminades també poden transmetre els ous quan toquen altres persones, aliments o objectes.

Com es diagnostiquen?

Sovint es poden veure els petits cucs a la zona anal o vaginal, o bé a la femta.

Si no s'han vist i el metge o metgessa dubta, pot demanar un test. Es fa col·locant una cinta adhesiva transparent (*celo*) al costat de la zona anal, al matí, abans de rentar-se o de defecar. Després es col·loca a un vidre facilitat amb aquest objectiu i es porta així al centre de salut. Es tracta de veure en el microscopi els ous enganxats a la cinta adhesiva.

Els cucs no sempre s'eliminen per les femtes, per això no se sol fer l'anàlisi directe de les femtes.

Com es tracten?

Cal prendre els medicaments prescrits pel metge o metgessa o pel pediatre o pediatra. Habitualment se sol prendre una sola dosi, que es repeteix 7-15 dies després. Si és un cas aïllat, només es tracta el pacient afectat; si hi ha més familiars amb símptomes o germans que es banyen junts, cal tractar-los també. En cas de recaiguda cal tractar totes les persones que viuen a la casa, tothom alhora.

Cal mantenir una bona higiene de mans i ungles després d'anar al lavabo. És aconsellable rentar amb aigua calenta la roba de llit, les tovalloles i la roba interior, i fer una alimentació laxant (verdura, prunes, kiwi, etc.) per ajudar a eliminar els cucs.

A vegades es pot posar un pijama tancat a l'infant per evitar que es grati mentre el tractament fa el seu efecte.

Com citar l'article:
Planas R, Cuixart LI. Cucs.
But At Prim Cat 2020;38:24.